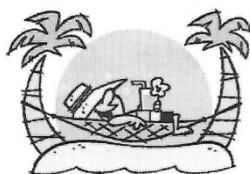

ש ב ח י ה ע צ ל ו ת

”ג מרובעים

אבנר פרץ

דבר אל חכמים ומבקשי דעת בגנות המרוצה והעמל
ובשבח הבטלה והעצלות. דע, כי המרוצה והעמל, עניין רע
בהם לאדם לענות בו וסופם אך ריש וכחש-בשר, והפכיהם
בבטלה ובעצלות, אשר אך טוב ורווחה מזומנים בהן לאדם

רְאִיתִי רַב בְּיָמַי חֲלָדִי
עָתָה אֲדַע, עֲמַל בְּכָדִי;
רַק הָעֵצֶל יִרְאֶה חַיִּים,
שְׁלוֹת נַפְשׁוֹ לֹא כְּעָדִי.

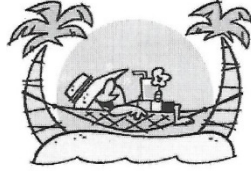
ראיתי איש, אל טוב יחוש,
שני, אל חטא ולא יפוש;
כזה, גם זה, מצאו רזון,
ראה, עתה בשרם כחוש.

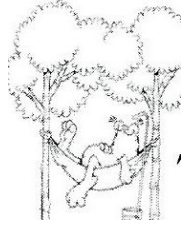
שְׁכּוּי קָרָא עִם שַׁחַר יוֹם
אֶךְ הֶעֱצַל יָנוּם לוֹ דָם;
מִדּוּעַ זֶה אֶפְקַח עֵינַי,
בְּעוֹד עֹרְשִׁי שׁוֹפֵעַת חֵם?

אם נַעֲרָה לְךָ כָּבֵר יֵשׁ,
אַחֲרַת אֵל נָא תִבְקֶשׁ,
דוֹמָה, טוֹבוֹת יוֹתֵר תִּמְצָא,
תִּרְדֹּף, תִּשְׁיֵג וְתוֹאֵשׁ.

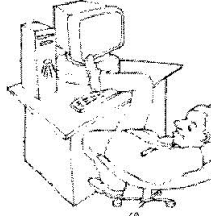
אֵל נְמֹלֶה הַלֶּךְ עֵצָל,
מִפִּיָּה דְבַר חֲכָמָה הַצֵּל;
אָמְרָה לוֹ: "בָּרַח מִגּוֹרְלִי,
נוֹס מֵעֵמֶל וְהִנָּצֵל."

אמר אל רע ממהר:
"אי אנה דרךך דוהר?
לו שב והנפש קמא,
גדול היום, לא תאחר."

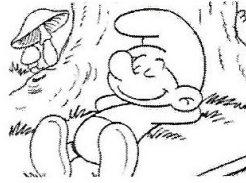

ועוד אמר: "גש נא הלום,
ראה, גם שמש נח ברום."
וערב פי ירבה חכליל:
"עתה בים יפיג החם."

אמר, מדוע לא תישן
בערשד, או שם בגן?
ערבו כל כך ענבי תנומות,
אין פרי אשר ישוה מתקו.

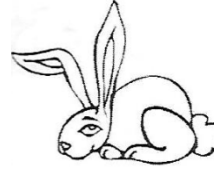
מְצַאֲתִי רַע פֶּה בַּתֵּבֵל,
וְבוֹ מְאֹז רוּחִי בּוֹחֵל;
עִמָּל וְיִגַע, שְׁמוֹ קָרָא
וּלְוֹאֵי הִיָּה מְנוֹ גּוֹאֵל.

מי איש את תנומותיו זנח,
ובעוד ליל מהן יברח?
האיש ההוא לא ינקה,
אלת ערשו בו תשלח.

הַאִישׁ אֲשֶׁר זָמַנּוּ דוֹחֵק,
לְמִשְׁבֶּתוֹ אֵהִי שׁוֹחֵק,
תָּמִיד לְחוּץ, וְעַדִּי עַד
מִמֶּנּוּ גִיל-אֲשֶׁרוֹ עוֹרֵק.

הסֵכֶת וּשְׁמַע אֵלַי אָחִי
וּכְרָה אֶזְנְךָ אֵלַי לְקָחִי:
בְּצֵל הַגִּפְּן שָׁכַב וְנוֹם
וְתִנְצֵל מִפִּיד וְדָחִי.

רוֹדֵף אַתָּה אַחַר הַבְּלוֹת,
טוֹבָה מִכָּדּוּם הִיא הָעֲצָלוּת;
נִבְחָר לֹא לְאֵל אֱוִיל עֲצָלוֹן
מֵאִישׁ עֹמֵל וְרַב גְּדֻלוֹת.

